

Literární soutěž DUHA

2021-2022

Proč DUHA?

Duha jako most mezi tím, co si myslí děti a co mohou udělat dospělí.

Duha jako most mezi tím, co mohou udělat děti a co si o tom myslí dospělí.

Duha jako smíření, harmonie, naděje, celistvost.

Duha vzniká rozkladem světla, které všichni vidíme jako bílé. Pod povrchem věci, události... najdeme mnoho rovin, úhlů pohledu, příčin..., i když se věc zdá jednoznačná.

Duhu vidíme většinou jako polovinu kruhu. Když ale vystoupíme do hor, za příznivých podmínek uvidíme celý kruh. Nikdy nemůžeme vidět všechno, díváme-li se příliš blízka.

Duha jako pestrost – věkových kategorií i literárních žánrů.

Protože *Literární soutěž*

Duha vznikla na ZŠ Národní v Prachaticích, jejímž symbolem je duha.

Co je Literární soutěž DUHA?

Literární soutěž DUHA je soutěž, kterou vypisuje ZŠ Národní Prachatice - Montessori. Jejím cílem je přimět děti ale i dospělé zamyslet se nad lidskými tématy, na která není v běžném životě mnoho času. Chceme vědět, co si děti ale i dospělí myslí, chceme vědět, jak přemýšlejí. A rádi bychom, aby se to dozvěděli i ostatní.

Psaní dopisů se v dnešní době už moc nenosí. Píšeme SMS, nezaobíráme se interpunkcí, diakritikou a často ani hlubším přemýšlením, jaká volit slova. K době ručně psaných a poštou posílaných dopisů se už asi nevrátíme, ale mohli bychom zkusit vrátit se k přemýšlení, jak co nejpřesněji sdělit svůj názor tak, aby mě ostatní pochopili, abych je potěšil krásou jazyka, myšlenky. Nebo abych je vyburcoval k přemýšlení.

Pro koho je Literární soutěž DUHA?

Pro všechny věkové kategorie včetně dospělých.

Jak napsat text do Literární soutěže DUHA?

Autoři napíší v libovolném žánru (povídka, pohádka, úvaha, scénář, rozhovor, fejeton...) na počítači (mladší děti mohou rukopisem) 1 text, který musí mít:

- v počítačové formě: minimálně třetinu normostrany, maximálně 2 normostrany,

Normostrana = 1800 znaků (30 řádků po cca 60 úderech, včetně mezer).

Řádkování 1,5.

Velikost písma 12 nebo 14.

Okraje 3 cm z obou stran, 2,5 cm shora a zdola.

- v ručně psané formě: minimálně polovinu strany formátu A4, maximálně 3 strany A4. U poezie není omezení.

Jeden autor může současně obeslat i kategorii próza i kategorii poezie.

Všechny texty se musí vztahovat k danému tématu – viz níže.

Kam a kdy dodat text do *Literární soutěže DUHA*?

Napsaný text je potřeba do **30. dubna 2022** buď:

- poslat elektronicky na adresu: zikova@narodka.cz, do předmětu napište DUHA
- poslat na adresu: ZŠ Prachatice - Montessori, Národní 1018, Prachatice 383 01 a na obálku napište Literární soutěž DUHA
- přinést osobně v obálce na ZŠ Národní do kanceláře školy. Na obálku napište DUHA.

POZOR!

Každý text musí obsahovat: jméno a věk autora, mailový kontakt na dospělé osobu, se kterou je možné jednat v případě ocenění práce

Co budeme s texty *Literární soutěže DUHA* dělat?

Všechny texty přečte a ohodnotí porota. Názory porotců na jednotlivé příspěvky spolu s texty ostatních soutěžících budou autorům zaslány v průběhu června. Nejlepší práce budou se souhlasem autorů uveřejněny ve studentském časopise Robinson.

Informace na adrese: zikova@narodka.cz

Téma *Literární soutěže DUHA* 2021-2022

Když nemůžeš, tak přidej.

Životní krédo Emila Zátopka

Když nemůžeš, tak přidej.

Životní krédo Emila Zátopka

Tematická nápověda

Pro nejmenší:

To je divné. Jak může někdo přidat, když už nemůže? No, možná si to člověk jenom myslí, že nemůže. Možná by se divil, co všechno zvládne, když opravdu moc chce. Nebo když musí. Možná jsme někdy spíš líní nebo si nevěříme, že něco zvládneme. Stalo se mi někdy, že jsem si myslel, že už opravdu nemůžu, ale překonal jsem se a zvládl to? Víš o někom, kdo to zažil? Dokážeš napsat příběh, kde to nějaká postava dokáže? Je opravdu dobré přidat, když už nemůžu?

Pro starší:

Snad jsou to jenom takové hloupé fráze, že když nemůžu, tak mám přidat. Ale možná jsem to už někdy zažil. Že to nezvládnou, nedoběhnu, nedokážu, nedám, neumím, nenapíšu, neřeknu... je tak snadné to vzdát. Ale třeba ses někdy přemohl a dokázal to. Třeba jsi přidal a zjistil, že zvládneš, doběhneš, dokážeš, dáš, umíš, řekneš... Že dokážeš víc, než sis myslel. Nebo... je vůbec dobré vždycky přidat, když už nemůžeš? Dokážeš o tom napsat příběh?

Pro dospělé:

Tolikrát v životě se to stalo – to už znáte. Možná jsme na ten pocit zvyklí. Možná už je to jasné – už víte, co dokážete a co ne. Ale co když to tak není? Co když zvládnete víc? Co když ve chvíli, kdy opravdu o něco jde, kdy opravdu chcete, překročíte svoji hranici a pak žasnete: tohle jsem dokázal, tohle jsem zvládla, to bych nevěřila, že to kdy dokážu, to bych do sebe neřekl. Velké, ale i ty docela malé věci. Ty pro nás velké (i když na první pohled docela nepatrné) překážky. Je to dobré krédo? Platí vždycky?

Když nemůžeš, přidej.